

[Undervisningsministeren]

angår de obligatoriske børnehaveklasser, først skal træde i kraft 1. august 1980. Kommunerne havde tilrettelagt deres budgetter for indeværende år, så der var altså også problemet med overhovedet at komme i gang med det forholdsvis korte varsel.

Hr. Ole Vig Jensen havde også nogle betragtninger om skolefritidsordningernes forhold til det frivillige ungdomsarbejde. Jeg behøver næppe fra denne talerstol at udtrykke min positivitet over for det frivillige ungdomsarbejde, som jeg synes skal have gode vilkår, men jeg er dog lidt tvivlende over for, om det frivillige forenings- og ungdomsarbejde er i stand til virkelig kontinuerligt at udfylde det behov, der ligger for børnene i børnehaveklasser og de første skoleår. Jeg tror, det er nødvendigt, at det offentlige stiller nogle tilbud til rådighed. Men deri ligger ikke, at børnene ikke skal have mulighed for at udnytte det frivillige foreningsliv, som det udfolder sig rundt om i kommunerne.

Hr. Chr. Christensen talte om, at han ikke kunne støtte børnehaveklasserne, det var statsdirigering. Han sagde om børnehaveklasser og skolepasningsordninger, at disse ønsker skal komme fra forældrene, og jeg tror, jeg citerer nogenlunde ordret, når jeg siger: »Hvor forældrene af forskellige årsager ikke magter den omsorgsmæssige opgave, må andre og eventuelt det offentlige træde til, men det må så være i samarbejde med forældrene og ikke imod dem«.

Jeg synes, at vi må være glade for, at vi har siddet her i salen hele tiden, fordi hvis vi var trådt ind og havde hørt den bemærkning her, så ville man nok være noget tøvende og tvivlende over for, hvad søren det egentlig var, der her blev talt om. Det, der er tale om, er nogle tilbud til forældrene, det er tilbud om børnehaveklasser, det er tilbud om nogle skolefritidsordninger. Der er jo ikke tale om nogen form for pligt eller tvang til at bruge dem, det er tilbud til børn og til forældre, som ikke kan tage imod børnehaveklasserne, hvis de ikke har skolefritidsordningerne i meget vidt omfang, simpelt hen fordi i familier, hvor begge er udearbejdende, bliver det illusorisk, så jeg var lidt forundret over de meget stærke ord om med eller imod forældrene.

Så vil jeg godt til sidst samlet sige noget om skolepasningsordningerne og skolefritidsordningerne. Det, der er tale om i forbindel-

se med dette lovforslag, er, at vi her giver en hjemmel til at lave disse ordninger i folkeskolens regie. Der ligger ikke noget pålæg i dette forslag, men netop en hjemmel. Og denne hjemmel har sin baggrund i, at vi ønsker at gøre tilbuddet om børnehaveklasser til et reelt tilbud. Det kan kun blive et reelt tilbud, hvis vi fra det offentliges side kan give disse børn, der skal frekventere børnehaveklasserne, nogle muligheder også ud over de 2½-3 timer, de skal opholde sig i børnehaveklasserne. Det er naturligvis tanken, at disse ordninger skal udformes på rimelig og forsvarlig vis. Der er ikke, som det her har været nævnt fra et par sider, tale om at lave nogle billige, skræbete opbevaringsordninger. Men jeg tager næppe særlig meget fejl, når jeg siger, at der formentlig bliver rig lejlighed til at drøfte disse ordninger under det videregående udvalgsarbejde, og jeg tror, det er et rimeligere og mere forsvarligt sted at foretage drøftelserne end her i en sen aften-tid i dette hus.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Erlendsson):

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om stop for pris- og indkomststigninger.
(Lovforslag nr. L 186).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg: